

V A T R A

FOIE ROMÂNĂ DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE

Noembrie 1954

IV, 11 (Nr 47)

Born (K.D)

PENTRU LEGIONARI

Sprea Apitanul in articlul său din "Pământul strămășos", la 1 August 1927: "Ne găsim cu Mișcarea Națională în fața unui dezastru... Noi am știut că acest dezastru va veni, pentru că am văzut în timpându-se lucruri prea grave". Și astăzi, din cauza unor lucruri nu poate fi altul decât atitudinea pe care și-au impus-o fondatorii Mișcării Legionare acum un efort de vreo două scrie Apitanul în același articol: "In acest conflict, atitudinea noastră inițială a fost una și purificarea... Din cauza certurilor dintre noi, frontul spre adevărul dăruit a rămas descoperit... Stăgurile noastre... pe această cale merg la învingerea ei".

A rădăcină în acest stăg Legionar nu o ușor lucru în cumplitole vremi pe care le înfruntă azi și Neamul și Mișcarea. Pe aturea luptam pe platurile țării și lângă inimile noastre, simțem hădăile tainice ale pământului în care-și dorm somnul de veci toți oștii care au văzut apărându-l și sfîșindu-l cu sângele lor. Istăzi, departe de acest pământ strămășos, robit și pângărit de dușmani, durerile ne sunt mai apăsătoare, iar peste stăruința noastră forțată de război din Mișcare un bloc de stancă. Dar sfînta datorie ne poartă este să reîntrăm cu aceeași hădărie în luptă. Un stăg nu-i numai mândrie, ci și sferă răspundere pentru cei ce l-au ridicat. Și tot la odinioară vom inscrie pe clădirea și purificare. Vom reîntră fiul așeză unde el a fost rupt de unele manifestări care au purtat confuzie în sufletul generațiilor. Vom reafirma aceeași credință legionară, fără să ne rugăm de ea și fără să ne închinăm teoriei "mentului politic".

A reafirma și a trăi principiile creștinăști-sociale și naționale ale Mișcării Legionare înseamnă: 1. Nu atât a face "politic", ci a tinde spre acea transformare întințită care scotea pe om din întunericul necredinței, îl apropie de Dumnezeu, îl înalță la treapta de făptură divină, deosebită de fiare și de doborâș pe pământul său înțeles de până ieri; 2. A nu doborâș, de dragul speculațiilor politice și pentru aparente avantaje momentane, de pe poziția care astăzi este a întregului Neam Românesc și care începe să fie intuită de restul lumii ca singura viaabilă și valabilă în contra monstrului asiatic. Tot doborâș este și "adaptarea" precizată de cei gata cu închinatul la orice modă. Și, în adică, ce tragie ar fi ea, în timp ce lumea pînă dește pozițiile serbode și se orientează tot mai mult spre filologia spirituală creștină, pe care de la început s'a plăsat Apitanul, noi să le ocupăm nepuțin-oioasele tragice devedite inutile în lupta contra fanatismului destrucativ sovietic. Singura și noastră adaptare este reînnoirea la ispravă viu al ideologiei noastre și doborâșarea de amensul din noi pentru a putea fi utili cauzei sfînte a Neamului și luptei pentru restaurarea libertăților creștine ale omului în-țregi. Memoria tuturor înaintașilor și generațiilor noastre fie-ne mustrare și îndemn!

Ilie Gărnecă

luarea "culturilor financiare", ou toți simpatizanții, cu toți românii sau prietenii ai Românilor - cari înțeleg să sprijine lupta românească a țării. În ambele cazuri, obligația - voluntară - să se respecte cu riguroasă punctualitate.

Ne oprim aici, din lipsa de spațiu, cu enumerarea nevoilor urgente de prim ordin. Pomenim, rămân, unele probleme, ce vor fi de rezolvat în colaborare cu ceilalți Români, pentru întărirea luptei anticomuniste. Printre acestea: relațiile cu refugiații altor naționalități din România, cu exilații din celelalte țări robite, cu autoritățile supreme ale țărilor ce ne adaptesc, legăturile cu țara; deasemenea unele probleme de viață românească privind atât minoritățile din România cât și minoritățile române din țările străine, în special din cele libere. Asupra acestor puncte vom avea, sperăm, ocazia să revenim.

În închiderea, salutăm încă odată hotărârile - de importanță națională - cu advocacy istorice - dale Majadahonda, Legionarii, risipiți geograficește de urgia vrămii și suflătoare de doamnă balaură brigadiră, vor regăsi în fine, sud steagului Capitaniului, ridicat din noroiul unde-l ducese un inchipuit, duhul osaraderose, mângâierilor frățesco, clemul necesar marilor dăruiri, cu țeluri luminoase. Iși vor regăsi propria casă, în a cărei toncuială mulți și-au îngropat tinerețea. Dumnezou să lumineze pașii vechilor comandanți ai Capitaniului: Gârboacă, Iesinschi și Peșanac, cari deja, deopotrivă, deznăstăroasă moștenire lăsată de fostul șef de tristă pomonire, au dat dovadă de curaj. Trebuase urmați și ajutați din război. Legiunea românească, Trăiescă! Legionarii și Capitaniul!

Bucur Calangiu

ECHIPA MORȚII

Suntem echipa morții
Din Moldova azi vom
Aruncat o zarul sorții
Ori învingem ori murim.
Partim cu noi stindardul
Unu sfinte noi credință
Pe ol cato serie cu sânge
Fapte mari și biruinți.
E jale mult 'n țară
Căci strâmbul e stăpân
Cător la ol acasă
A ajuns bietul român.

De acolo azi la luptă
Noi pornim-am să scapăm
Patria de toți tâlharii
Cinstea țării s-o intronăm.
În rând cu Capitaniul
Bucureșt noi jertfi
Poate legarile dăgune
Țării noastre s-o dăm.
Cu zămbetul pe buze
Morțarii în față o privim
Căci suntom echipa morții
Ori învingem ori murim.

* PARIS: Asociația Românilor din nordul Franței a organizat Dumnic 14 Decembrie, la LILLE, o frumoasă manifestare, cu sărbătoriri, anticipat, ziua de 1 Decembrie (Unirea Ardealului). Din această prilej, Grăian RADU a slujit Sf. Liturgie, a dat, la stăruie, de dd. GHINESCU și MACARIE. După prânz, jinit tot de sfinții sa, au urmat un Te Deum de 1 Decembrie, botocul pruncului Nicolae-Bucur (fiul d-lui Vesilo Doo) și un pământ pentru sufletele celor uciși anul trecut în țară (echipa Ios Tansco). Masa s'a luat în comun. Despre însemnătatea zilei unirii Transilvaniei au vorbit apoi, la scribere, d-l Mirocea POPA, președintele asociației, și pr. Radu Grăian. S'a luat în discuție și posibilitatea înființării la Lille a unei biserici filiale celei din Paris.

- Adunarea parohială a bisericii române ortodoxe din Paris, intrunită la 31 Oct., constând din 41 de consilieri, a hotărât să se poată intruni din cruce sărbătorii unore din consilieri, a hotărât noi alegori de consilieri la 12 Decembrie crt. -

CALENDAR LITERAR

- Nov. (1855): Al. Alexandru, însoțit de un grătar francez, vizitează Sovetskopol și o priuit în cartierul general alct.
Nov. (1861): Măiorescu obține la Paris diploma de doctor în Drept cu teza "De jure dotium" (Da regina dotri).
Nov. (1864): Alexandru Bepărășanu, deputat.
Nov. (1867): I. Pop-Florentin, doctor în Filosofie la Viena.
Nov. (1872): Solicit de Măiorescu, Bănoșcu se înscrie la Universitatea din Berlin.
Nov. (1875): Apare în "Convorbiri" nvela "Scemon" a lui Slavici.
2 Nov. (1816): După triste perorgrinări de ani de zile, datorite exilului, noștri au încercat să-l reabilităm, să stingă Sincet, în mizeria la Sina. Bob l-a prigonit și pe Radu-Belona.
În chiar seara, prunorilor pleci "Cozer de Bzen" în care avea rolul principal Poete cel ani ve muri într-un ospiciu la Viena.
7 Nov. (1878): Se naște poetul V. Demetrius, care a condus cânta timp "Siliotoc" pentru țară.
8 Nov. (1543): Petru Rareș, gonit de pe tronul Moldovei, trimite paterlab, Petre Carcovici, logorati, și Iven Stefanov, pisar.
8 Nov. (1819): Voia S. la înființarea un fel de Eforie a teatrelor la București, cu un pitac damoc.
8 Nov. (1857): Se naște, la Iași, A.C. Cuza, luptător și doctrinar naționalist, mare orator și epigramist de frunte. Nu-i plăcea excesiv "zidenii".
8 Nov. (1900): La împlinirea a 300 de ani de la cucerirea Ardealului, Liga Culturală organizează un pelerinaj național la mormântul lui Mihai Viteazul de la Mănăstirea Dealului.
9 Nov. (1886): Din ordinul Municipiului Iași, în urma unui raport medical al prof. Gh. Bogdan, Bănoșcu e internat în spitalul de alienați de pe lângă Mănăstirea Neamț, fiindcă turbura liniște publică.
9 Nov. (1914): Părvan ține o conferință la Atena cu titlul "Progrătirea creșterii pentru unitatea națională". Fieindă oare propoziție seriosă înainte de a porni împotriva Rutorilor controla, francofilii "a outance" il colonizări ce dăgna al aspirațiilor naționale, este exclus din Liga Culturală. Scrie, ca răspuns, "Păreile unui trădător de neam", cu teza pe care evenimentele le-au confirmat ulterior.
10 Nov. (1895): Se simuce Odobescu.
11 Nov. (1859): Moare în vârstă de 81 de ani, încercat de glorie, Gh. Asachi. Era social lui Măgar Ginet.
12 Nov. (1903): Moare la București St. Orășanu, istoric și critic.
13 Nov. (1914): Se simuce poetul Dimitrie Anghel, la Bucurarii.
14 Nov. (1874): Se naște la Răchilești, lângă Brașov, C. Sandu-Aldea, aronon și scriitor.
15 Nov. (1875): Vomicul St. Catergiu, V. Al. Alexandru și Gh. Asachi pun în cale Conservatorului filomonic-dramatic dale Trol Ierari.
16 Nov. (1872): Se naște la Bărdul poetul George Tutoveanu.
16 Nov. (1845): Se naște la Ghindești (Neamț), băiat de popă, Vasile Dănilă, filosof, de stat, antisemit.
16 Nov. (1897): Se simuce poetul Gr. Grădina.
16 Nov. (1914): Moare Văduța, cu o lună înainte, începuse "Imam", pentru conduserea căreia scrisese lui Brătăsco-Volonești "Progrătito-te dragul meu, pentru o sarcină pe care absoții ai miori in

ourând nu o vor mai putea duce... oaci eu sunt chemat într-o lume mai bună".

20 Nov. (1786): Vladimir Grigorie Sidis intră de supt jugul robotic în "ador din Stanca... lurt dola mănăstirea Derului cu schimb pe o fată de țigan", pentru motivul că se siliu "ca învătare cărții".

23 Nov. (1901): Moare V.A.Urocho.

23 Nov. (1923): Se sinucide Urmus, pe numele adevarat D. Demotroscu-Buzău, magistrat și admirabil humorist. Era din C. de Argeș.

24 Nov. (1927): Moare I.I.C.Brătianu.

26 Nov. (1867): Conferința la Atena a lui Ștefan Vollașcu dompre misiunea teatrului la noi; critică aspru comediile politice și sociale ale lui Al. Alexandri.

27 Nov. (1884): Se naște la Pâșcoev-Buzău poetul V. Voiculescu.

27 Nov. (1885): Se naște, la Tarlisius, Liviu Rebreanu. Spunea despre scrierea sa natală că n'a roșit niciodată să-l găsească pe vreo hartă fatal învătător, avea 9 băci și 3 fete.

27 Nov. (1909): Cu un "inaintat" polemic al lui D. Anghel apare la București "Cumpăna", la care colaborează Sedovcanu, Iosif, Chendi.

28 Nov. (1878): Se naște, la București, Hildebrand Frolo. A trădat din Cicero, Virgiliu și alți autori latini.

28 Nov. (1940): E ucis Nicolae Iorga (plătind mult prea scver groșia de A-II sprijinit demente criminală a lui Carol Wolf II).

29 Nov. (1942): După 7 ani de închideri, își inaugurează noua activitate Teatrul Național din Craiova, cu "Mestecul Manoloi" (Blaga).

30 Nov. (1938): E ucis Corneliu Codreanu (plătind mult prea scver groșia de A-II și fi iubit mai presus de orice patriă și național).

= = =

44. Comitetul Central al Federației naționalităților minoritare din Europa a votat, în ședința din 16 Oct. 1954, ținută la Luxembourg (Olanda), următoarea rezoluție, pe care a înaintat-o la 6 Decembrie la ONU, la Consiliul din Strasbourg al Europei și la toate guvernele țărilor libere:

"Ascultând declarațiile cu privire la lipsa de drepturi naționale, religioase, culturale și politice pentru Bulgaria și România din Macedonia, sub stăpânire greacă și iugoslavă, - Ascultând rapoartele reprezentanților bulgari și români la al 4-lea Congres al Uniunii Federale a Naționalităților și Regiunilor europene, ținut recent la Münster/Westfalia, despre suferințele impuse comunităților lor în propria lor patrie de către autoritățile grecoști și iugoslave, - Comitetul Central al F.U.E.N.R.-ului recomandă Organizației Națiunilor Unite din New York și Consiliului Europei din Strasbourg să cerceteze această problemă și, dacă e nevoie, să ia măsuri pentru a asigura acestor naționalități drepturile lor în propria lor patrie."

45. PLOȘNIA. Camil Ring, care, pentru a părea născut mai scandinav și M.V. Olschou, îi invita pe legionari, prin BIRE (Nov. 1954), ca-l "execută" dacă au curaj. Aparte faptul că o ploșnită nu se "execută", ci se striveste într-o unghie de la cele două degete mari, cu un ploscăit, cum gazetarul evreo-comunist o știe prea bine din obiceiurile familiei, nu vedem de ce atâta grabă la întocmirea în țară, nu se va găsi desigur Român atât de omos, care să-l cruțe pe scribii minoritari, ca Ring, Teodzieads, Ludo, "Negronu" (!), țuși în serviciul învâtorului încă din primul moment și rămăși în solda lui până ce n'au mai servit la nimic.

"Oriunde o o fărâmi din neamul nostru, de ce trebuie să ținem scumă întâi". (D.A. Laurian)

CONSIDERAȚII DE ACTUALITATE

Nu știu dacă între postul Cretian și cel al general mănăstesc, există vreo legătură de adunio, înțelegând că multe conștințe răscondon, fie că o vorbă de un simplu cas de omnia, sau spor mai bun, în țara mea, care nu merită nici o plăpândă că de cea Tot de precis se aplică vorbirea de mai jos, la postul Cretian. Oasele noastre politice de ieri! Vorbește personalul Brătianu: "Din tebur" în alta d'ia rândul am trecut. Unde scriam ieri, azi mi s'ntor o se scriu! Așa mi-am făcut anulul, pe a-mă ridicat. - Și tot al d'ia lecție de educație politică, pe care politica noastră nu respectă-o întotdeauna! "Căci anul d'ia scrie ori-cui am de Stat. / Secretul ei în lume se poartă se isbucit / E după întâmplare și ști se tot învârtă, / Și scrii în dreapta stânga, pe vine și to lași, / Și ai înmădiare, și măsuri cu tăi pagă".

46. Nu a fost dat să avem, nu de mult, o lungă și foarte interesantă convorbire cu un tânăr refugiat rus, pe care l-am întâlnit la Roma. Cum a trăit la Moscova până în anul 1944, unde și-a făcut studiile la Politehnică, prima firească întrebare a fost asupra adevăratelor sentimente, dincolo de orice propagandă, ale poporului din URSS față de regimul comunist. Mi-a răspuns, cerându-mi să-l erod în perfectă cunoștință de cauză, că o covârșitoare majoritate a populației nu vede cu ochi buni bolșevismul, îl urăște și ar dăci o schimbare a regimului.

- Cum de, totuși, nu se încearcă nicio acțiune serioasă, contra Kremlinului, dacă situația este așa cum spui dumneata?

- Și aici a venit un răspuns, pe care eu l-am propus spre meditare tuturor refugiaților noștri. Prietenul rus (am devenit prieten rapid, la un pahar de vin) mi-a arătat în co. fel autoritățile și cururile conducătoare sovietice au rășit să erodeze în conștința de neștiință și grupuri etnice, care constituie URSS-ul, o stare de spirit unitară. În acest sens a făcut mult mai mult decât vrea și capilam roșea poliștii și de informatori și agenți vârtă pretutindeni, până și în sâmbul familiilor, o propagandă "diabolică", dar inteligentă și cunoscută în străfundurile naturii omului. Lumea e fost cominsă, înecă înecă, cu nămorit, și fecă sacrificii pentru schimbarea stării de lucruri, cu orice efort care s'ar erodeze, o rezistență la dictatură o o nămorit, pe de o parte fiindcă se desocoptă totul, înainte de împlinirea vânturilor pămâni, pe de alta - și mult mai important - fiindcă din afară nu-i de spurt în vreau ajutor. Occidental se dezinteresă de oamenii care luptă pentru libertate în URSS, așa încât, opăzându-se regimului, ei conștin nu atât o acțiune, care echivalență cu o sinucidere, cât a păsăie, un gest vna, grăuit.

Urmăriți cum tehnici propagandei comuniste în România implinți. Temele asupra cărora insistă propaganda comunistă sunt: recuperarea de către lumea liberă a stării de drept actuale din țările robite, și hotărârea de către ozi mănăstirea. A posteriori de vest de a nu face în niciun caz război pentru eliberarea poporului asprit din răștrul Europei. Prima dăla București seante totlor domne în mare relief: declarațiile făcute de Stat occidental, după care trebuie tratat în orice caz de Moscova, următoarea guvernului RPR în vreo organizație internațională; amenințarea de rășandori și miniștri plenipotențieri la București, comunistii țării, din care se roșea, dar voința luma liberă, și nău consolidă de cel mult un propriu dispozitiv de apărare remățăie, impli it sru explicit, la eliberarea națiunilor subjugate, acordată de orice

legionar", care să așteaptă pe cârmăzari din mizerie, și mai ales din necesitatea de a-și vinde surricolele infamului aventurier.

Un alt omare, sosit din același lăgar, nu do mult mi-a mărturisit: "Dacă cu o rup pe față cu Horia Sina, agentul lui din "campe" mă denunță încoace la autoritățile americane ca... fascist și antisemit, și mai văd oșmigunor când ini văd confa! Tac, de acolo, dar voi vorbi la timpul potrivit; și ai să vezi atunci câte lucruri știu cu despre glăște pe care și-a construit falma "comandantului".

Întrebăm pe cititorii noștri, în special pe aceia care nu aprobă total lupta noastră de clarificare; întrebăm pe Puiu Traian, pe Gh. Costor, și pe alții care-și amintesc încă, probabil, de vronile opt-pit-noști (și le dăm posibilitatea să controleze veridicitatea faptelor), dacă așa a conceput Corneliu Codreanu Legiunea, cu asemenea mersuri și procedee? Mai poate cineva răbda încă lăgar, un om, care a poverit într-această spiritul autentic al Mișcării de regenerare națională românească?

Dragos Măgureanu

DOINA de St.O. Iosif

Un haiduc trecea prin crâng
Sîngur-sîngurul cu dorul,
Pășăric chirpău,
Vocea murmură izvorul,
Și mersănd așa ca'n vis
Măndra-i vino'n gînd cîndăth,
Cîndă-i se profecă 'ncoț
Într-o doină logănată.
Eho o doină'n pîduri,
Îl aude și-i răspunde;
Și pe șaiorul de vînt
Doina la pîstor pîtrunde.
El o zice din oval
Mai dăuș, cu jelo multă,
Și cu ei o duc spre set
Doi drumeți cari-l ascultă.

Treco așa, cîntănd, în sus,
Și dispăru la răscruce,
Dar izvorul, murmurănd,
Mai departe doina-i duce.
Pîndă unde, sub stejor,
Se doțosepă vînturul,
El repeta, fîmceat,
Doina co-o cîntă izvorul:
O'ntălesne niște feciori!
Cînd se'ntorez dola fînoacă,
Fetole, torcînd la porți,
Prind de veste și-o învîță.
Și din gîr' în gîr' așu
Umb'l doina coo pîrbogă:
Iară azi o cîntă toți
De răsună țara'ntr'oacă.

• A VIENA. După spusele călătorilor, la Brașov au avut loc de oară o înfrîngere între muncitori și poliția comunistă. Secretarul secției locale comuniste ar fi fost ucis cu șaseț priloj. Trei muncitori au fost condamnați la moarte și mulți alții arestați.

- Așa zisa Confederație generală a muncii, din București, a trebuit să admită că printre muncitorii români există o vio opoziție față de regimul comunist - mai ales în sindicatele tîmplărilor, tipografiilor și muncitorilor din transporturi; sindacatul industriei lămăului a fost dizolvat, mulți din conducătorii sindicatelor arestați, zecă mii de muncitori expulzați din clo.

- La 14 Sept. a sosit la București patriarhul Antiochiei Alex. III. S.8.e a fost primit de Groza, de ministrul Călător și de patriarhul Justinian. La 3 Septembrie fusese desăcenen în vizită la București o delegație a Bisericii ortodoxe ruse.

- Michifor Stere, fost ambasador al RPR în Bulgaria și Coroa, a fost numit ambasador la Tirana în locul tov. Ion Petrichi.

• TRIEST. În cursul lunii Oct. au plecat în Australia, din lagărole locale de refugiați, 23 de Români: Stefan Verceanu cu soția și 2 copii, Simion Dragomir cu familia, Velor Pop, Dumitru Pop, Vasile Golin, Mircea Ardoloneu cu soția, Gh. Furtaș, Dumitru Percio, Mihail Ristoi, Novocovici, etc.

La Triest au sosit 11 refugiați români, venind din Jugoslavie: Gh. Dan, Ion Drimbea, Vasile Anton, lt. Marin Iliescu, etc.

TRIBUNA LIBERĂ

Despre Adunarea dela Freiburg și despre vecinul Grigore Vlad

Vetra o salutăm în numărul trecut, după cuvință, întîlnirea reprezentanților diferitelor asociații și instituții din Germania, la Freiburg. Citind articolul d-lui Cornățeanu, origile suflare de român a trebuit să se infioroz și să se bucore. Căci într-între com-petitorii de ei noștri, o'trîni și de sterpionarea exilului - în care o'noștri și-au notădenici - au p'șit cu vorba și vor p'șit cu fapta la încheierea unității fraților dămoșni prin tot felul de grupuri și de grupuri. Treaba prae și bun și să doie Dumnezău să fie în-t'un cîns bun. Și fiindcă și fî bun, ne-am hotărît să ne înalăm în frățesca horă a unității, și să p'ere că avem dreptul acum, cînd se p'urece la faptă, să cerem și cu asamă celor care nu sunt nici proști nici de vînsare a foarte mare efort de înțelegere și un sădănit simț al realităților.

Dar s'o luăm dela capăt. Ne gîndim, cînd scriem acestea, întocmai ca d-l Cornățeanu, mai întîi la vecinul Grigore Vlad. Și ne gîndim cu durere la el, pentrucî în adunarea de la Freiburg nu l-am aflat prezent. Nici un rînd din protocoalele adunării de la 10 Octombrie, p'rioaput întocmite de d-l Meier Păunescu, nu aminteste de el sau de nevoile lui. Grigore Vlad n'a fost la Freiburg de față. Ori, dacă el, talpa țării, n'a fost acolo, înseamnă că s'a făcut o treabă slăbănogă, un fel de omă fără tomolie. Comitetul d-lui Vigoleanu spune că reprezintă toată românimea. Comitetele dela Freiburg spun că reprezintă o samă de români. Spre deosebire de cel din-tăi, comitetele din Germania pot să aște o'riginală niște procuri iscolite de Grigore Vlad și de cîmătia lui. Dar umbrați, domule Cornățeanu, din lăgar în lăgar și dintr'o omă românescă intr'alta și cîcotești cum a dat vecinul Vlad aceste procuri. S'a angajat el și cu inimă? Se simte el reprezentat prin iscolitură de-tă? Plăt-tă-n minime cîtăziile, - în o'zul de față singura legătură dintre el și comitet? Să nu veniți cu argumente juridice și să ne spunăți că iscolitura sau punerea deștului l-a angajat, după cum îl angaja și votul pe care îl dăde în trecut, în țara lui, o'riginal.

Grigore Vlad e groznic de dozmănit. Și gresim, de pasiv. Pentrucă aceste comitete sunt în cel mai fîcîrit omă niște birouri dacă nu deposite de procuri. Aste o realitate, cu toată bunăvoința sau noștința celor ce se ostene. Ori, dacă Grigore n'a fost la Freiburg și nici deapre el nu s'a pomenit, o să se întore lumee deapre cu chipurile, s'a venit acolo? Care a fost preocuparea principală a îndrumătorilor adunării? O să v'o spunem, cu ocoșii dureroi, răsădind paginile protocoalelor d-lui Meier: Accontul principal l'a pus acolo pe niște ocăle de ermiticidă democrație, o'idea pe împărțirea locurilor. Și după o'c (mai da vecin, mai lăsa jupăne) s'a făcut țârgul, s'a crezut cu ușurare că și unitatea o gate. Că s'a p'iorat din vedere un lucru oșential: Țârgul acesta a stabilit o ierarhie a asociațiilor reprezentate. După cu criteriul? După numărul de membri? Nu, după însemnătatea lor? Absolut, nu. După posibilitățile de viitor? Nici vorbă. Dacă asociațiile și instituțiile adăronce volesă intr'adovăr să colaboreze cîmătit (fiocare menținîndu-și independența), să trîmită fiecare cîto un delegat în consiliul central. Pentrucă sunt români care fac parte, în ecolog timp din 2-5 asociații, pentrucă niște instituție sau asociație nu o mai importantă decât biserică (i loor) și pentrucă viitorul stă în degetul lui al lui Dumnezău. Rezumînd, constatăm că s'a înstituit la Freiburg o ierarhie strămbă și fără noimă.

Și acum, dacă am zăbovi cu lucrătorii unității la un pacher, în-

pastorită de P.S.Sa Episcopatul Colan.Eu plimbam cu fratele meu pe Căstora(Piața Regina Maria), și nu mă căutam fost mizeria când cei doi episcopi, întărindându-se pe strădă, s'au îmbrățișat și se plimbau brați la brați, spunându-și unul altuia: "frate, oare de ce noi cei din omnișerie n'am putea să le urâmăm pilda?"

S.-Franța: Tonul și subiectele din ultimul număr cred că sunt cele mai mizerite, dacă luăm în considerație și părerea mea. Cu toate că, după recomandările doctorului cu mă tratoază, și contra vizite (securității sociale), sunt declarate bolnav pentru cel puțin 6 luni, prefer să mă duc la lucru în loc să mă rezum la ajutorul "securității sociale" - din două motive: în primul rând nu risc să-mi pierd serviciul și în al doilea ajutorul nu mi-ar ajunge nici măcar să-mi plătesc chiria. Până acum am avut totuși bunăvoința șefilor mei de la servicii și sper că mă-și vor schimba atitudinea, fiindcă de bine de rău am făcut și cu câteva lucruri de care sunt mândri. În ce mod aş putea să mă plătesc abonamentul la Vatra?

J.-Statelo Unite: Dacă prin poregrinările Dv pe la anticari, se întâmplă să dați poște cărți de lingvistică românească, v'as fi recomandat dacă le-ați putea reține pentru mine, Domnule, dar cumonșteți pe cineva care are cărți românești de codat.. (contra cost, natural). Căci îmi cumpărase... Altfel 5 dolari.

O.-Statelo Unite: Nu v'am dat nicio clipă uitării, dar ceea ce m'a răsunat de a v' am mai scrie a fost imposibilitatea de a v' trimite un câțel de mică sprigă. Astăzi v'am trimis un pachet cu diferite lucruri de îmbrăcăminte, pe care v'rog să le împărțiți după cum voți orădo de ouă. În cazul că sunt bune, v'rog să-mi răspundeți, fiindcă mai m'într-un pachet pentru Dv. Tot astăzi v'am trimis prin mandat poștal trei dolari pentru Vatra.

Lucrurile de aici mi se par destul de tulburate. Sunt multe forțe antagoniste pe moleșurile noastre. Oricum, până acum n'am reușit să-mi formez o părere clară, sau mai bine să înțeleg înădănoșe sau o formulă clară. ..La Vatra, nu știu cine încălzește V. Pietreanu, căci are niște articole foarte bune și de o reală actualitate.

După cum singur mărturișiți, "Vatra" nu este quintesența perfecțiunii, dar astăzi v'ca să mi se scrie o altă publicație românească din oraș, care s'a doborât atâtea probleme românești de mare importanță. Editorial nostru corectă și înalte, dintr-o core primă este: eliminarea din mijlocul nostru a tuturor acelușorilor, căci și acolo care interzic desbinarea în mod conștient, sau poate inconștient. O operă de curățire nu se poate face utilizând mânași, pentru că sunt mulți cu obrazul gros, sau îngroșat, pe care numai doborâșul armat în fața ei face să cadă înapoi. Prin publicarea "Votului", Dv v'ăți asumat un rol foarte dificil. Sunt sigur că nu părerea unui mărginit sau a unui rău intenționat vă va face să dați înapoi de la opera aceasta de desclățare.

M'ar interesa să văz deasupra poziției morale în care se situază: amușiți refugiați, făcându-ne ochii prin diferite țări. În cazul că sunt de bună credință în momentul când se fac cotașii unui țări, mai nu căi deptul să vorbesc în numele refugiuului românesc? Dacă se fac cotașii numai de dragul unor beneficii prezente, nu călchii cu o promisiune juridică pe care l-au depus? Nu știu de ce, dar de câte ori după un candidat la cotașenie, înocru un sentiment de simț, sunt oare îndreptățit să am o părere ca cor expus? mai sus? Aștept cu multă nerăbdare circularul de la Majedhonde.

Dacă, no-am de necesați ostentat și să birim defectele, pe câtă ne dăm ca să le ascundem, am să pozez de dănașie. (R. Franklin)

SEMNALARI

DACIA, Rio de Janeiro, VIII, 15 (Sept. 1954). - Le noi in sat i se spune "ceșcar", în bațoară, unde care nu priosea nimic. Exemplu de propoziție construită cu acest adjectiv: "Romăia Boila a un ceșcar". Pimen CEACARU, care se prezintă drept un vechi legionar și un om cu al condelului (lucru, acesta dir. urmă, care se vede, pe când despre primul n'aveam nicio informație), și supărat că "dizidența" se lărgeste în jurul lui Rodica Sima, pe care dănsul - de aceea se numește cum se numește - îl consideră "șef de mare arvergura", "cel mai indicat" pentru audierea și agitație în gol, "un vizionar", "un om de acțiune", "un om de credință", "un doctrinar", "un dialectician", "un organizator", "un luptător nemăritat" (care se ascunde în apotele unui frate de corect, prin nordul Italiei, ca să-și salveze piola...), și așa mai departe. E drept că de acest "pimen ceșcar" își bate joc Păra și găgă în "Înșirire mărșare", ultimul număr editat de el. Al. FRÂNCU, care continuă, impudent, să ia în deșert numele de orău al lui Păra, dovodește încă odată că-și merita titlul, popular în Argentina, de "lochoa a exhibili": ieșit cu risigă din șiribla lui Păra, și-a pus acum, fără rezerve, în slujba simăului, pe care-l identifică cu "Măcarca": "noi, Măcarca", spune la un moment dat, cu modestia lui Iudovic al XIV-lea, când afirma că "L'Etat c'est moi". Celălalt din mare majoritate, nu numai numărat, dar și calitativ: Gărnăci, Jăsenchi, Păpănoș, toți comandanți, cu excepția lui Păra Traian - reprezentat - dizidență de fel serie "Băro", și coincidentă de de gândit. Scărin BRĂDĂ, regea "democrației" și nu ne mai consideră naziști, dar scrie în GUROR că pune bine problema "compatibilității noastre de religio moșică" din "dorința" cum prezicază,abil, redeșcă - de îndulcirea a relațiilor între poporul român și minoritatea evreiască. - Foarte serios documentat, ing. R.A.C. în "Court aporcu" (sur. în via economică et politică cu R.P.R.). - În scria de portrete legionare, a prof. I.G. DIMITRIU, "Gheorghe Constantin", căzut la Miercurea Ciucului. - Mai scumază: redactorul Faust Brădescu, D. Paulescu, Marcel Protopos și ing. D. Mihăescu, dar e sperabil că mi toți, după înăurirea lucrurilor, vor continua să rămână în orăzică "erașorului". Acolo îi sătă bine lui Al. FRÂNCU și altor "ceșcări".

ÎNSIRIRE MARGARITE, Rio de Janeiro, III, 12 (Oct. - Dec. 1953). - Prof. N.I. HĂRȘCU vorbea înserarea a 70 de ani de la publicarea "Deinici" lui Eminescu - testamentul spiritual al celui mai reprezentativ scriitor al României - și a 90 de ani de la editarea în formă definitivă a colecției de poezii populare a lui Al. Căpășariu, din care sunt semnalate câteva foarte expresive cântec basarabeni. Scumază versuri de calitate vădit ingale: Al. Bănușcoacă, Păis Șervier, Ion Tolcsu, Mio. Novac, Al. Hortopan Radu Drăgăș și Eugen Reșca. Prezența acestuia din urmă, mai ales după alăturarea conștientă la infamă campanie antirromânească pe care o ducă "Viteșul lor" de la Paris, oșchivează cu o insultă, chiar dacă scriitorul e vruu ar un neindoișos talent. - Din Garcia Lorca traduce frumos pentru poezia d-l Vintila HORIA; din "Nobilunghed". "Cum sosi Siegfried la Worms", redactorul revistei; din Somerset Maugham, o schiță de-a inge-Maria DIMITRIU. - La proză: Mireasa ELIANE, cu o năvelă a-prope "thrilling"; N.S. ȘOVAR, cu simțiri din viața dăia țării și din militară, amuzante; și ceterul găgă al d-lui MANZARU, care comentează pentru "tanti Maricela" metoda de întinerire a lui Gaylor Hauer (vocalbularul mahalalei bucureștene și-a găsit, în fine, omul: "sanohi potoli", "nu să legăstă", "condreale", "Născulea de la școala", "tă-bou", etc., etc.). - În cronici - apropierea de Găgă și par cauzala, prof. ISOPESCU este calificat drept "dănsul învătățit bucovinean"; în schimb ni se semnalează citoria pasune românească a studenților

transilvania Atenei Vilas-Boss Mito, dar se trebur sa-l adoptam ota-
tarea de onoro,precum si o scrie de studii sau simple informatii
despre Romani,in ateva scrii americane recente.

&& VERS, revista Asociatiei "Nic. Balcescu", East Chicago, IV, 2-3,
(April-Aug. 1954).-- amuz. consecrat in buna parte maestrului
Aron Cotrus, din opera caruia se reproduce "ntre altcde, lungile poe-
me "Paru" "Rapsodie deoc" si, inodit, "ntre Volga si ntre Missis-
sippi". Despre poezia lui Aron Cotrus, "Bardul N. RAVARU, iar Vnsile ROS-
TEICA si adica bardului "renouventan, ateva versuri ocazionale.
Se reproduce deasemenea doua recenzii elogioase; una, din 1942, a lui
Ion Siugariu, publicata in RFR; alta, din 1951, a academiicianului
spanol Gorardo Diego. In restul nobililor reviste, pe care o conduc
cu presune poetul Nic. NOVAC, prezent si dansul cu "Noapte de toamni"
si "Tomna trist". Eugen REIGIS isi continua "Porogrinarile sudame-
ricane" (dar nu le-ar putea continua in publicatia lui Podolcarn,
dat ca acest numr din "Vors" se deschide cu poemul lui Moa si
Marin?); prof. Claudiu ISOPESCU, in "Despre poezia monstra populara
in U.S.A.", se ocupa cu aniversarea bicentenarului lui Sinesai, cu lo-
cova "confra"ilor dela Fundatia regala Carol I din Paris", cu o con-
foriata "Prima in limba italiana", oca cu o nito exagerat... po-
care ar fi finut-o dansul la Roma in Martie 1954 "ntre apararea o-
bargioi, limbii si incusputurilor culturii noastre nationale" si, in
sfarsit, cu sanatata-i ina "stat o subroda": V. POSTEICA, pe langa
versuri, amnaza nivala "Hram la Stancuti", de rara autenticitate
romaneasca in evocarea obiceiurilor de odinioara, a basmului cu
bunezoe care sta de vorba cu ciobanii romani, in limba; I.B., in
tr-o proza cam incoaleta, da a noua versiune a morii capitanului
Ion Buro, la 28 Iunie 1940, in momentul parasirii Baserei: cu-
noscutul campion de echitatie ar fi fost asasinat de Rul, ma s'ar
fi sinacis, cum o voreau oficialii, in sfarsit, B.I. CADE si Doni
CORDUN polmicaza cu d-l D.C. Amzar pe marginile articolului acota-
tut "A volunt Cedrom sa pcatolicea?", dar nu mi pare ca aduc
elemente noi sau valabile.

&& CURIERUL ROMANESC (Le Courrier roumain), Paris, II, 27-28 si 29-
30 (Iulie-Aug. 1954).-- La polmeice din ce in ce mai virulenta con-
tre tradarii dela 23 August au parte, directorul C. ARSENE, Profil
SEICARU cu un interviu acordat lui N. S. Goveanu pe marginea cu-
noscutii conferinta dela Fundatia a lui Goveanu, si invidialul do-
reghi 100%, cum amnaza Al. CRISTESCU, care-i face un extrm de
alo rochizitoria Regolui Mihai. In batina mitmilielor-polmicio-
ale roveti din Paris se mai afla: Anglia; Principele Nicolae;
Carol Davila, a carui expulzare din America au aout-o toto orga-
nizatiile romano-americane; Vintila Horia, G. Usatcscu si Al. Busu-
lococari, iar de catve timp si d-l Gofonau, d-l Barbu NICULESCU a-
parit Liga Romanilor liberi. Se publica, in limba franceza, textul
discursului rostit la Asociatia prosci anglo-americane din Paris,
la sfarsitul lunii Iunie, de ambasadorul U.S. A. in Franta, d-l Dou-
glas Dillon, de real folos (si ar trebui intensificata), reproducera
din presa straina a unor aprecieri elogioase asupra compatrio-
ilor nostri: "Le Journal musical franais" despre C. Brailoiu, "New
York Herald" despre prof-sorul-inventator Henri Coanda, care t-
aote in Franta. Cova mai puin nu intereseaza procesul dela Bucuroiti
al unui grup de stonisti..

&& GARPATI, Madrid, I, 2 si 3 (10 Iulie si 10 Sept. 1954).-- Cu Scri-
soara dechisita lui Mihai Sadoveanu si cu lungul studiu inchinat
lui Ionol I. C. Bratianu, arhitectul Romaniei Mari, d-l Profil SEICA-
RU se ajunza naturo de marii memorilisti si oporii nonatro, langa
Iorga si Lovinescu. Si aa introb cu melancolic deose toji legioarii

sfarscu pe insula Berpilor, oino, inainte de fadecata posteritati,
i-ar fi atestat fostului director al "Curcului" a reconnoctere a-
tat de ampla si fara rezorv? Figurile acoate de Gdcanu trase
cu o forta exceptionala, chiar cand a sinura tramatura la carac-
tizicaza: a se vedea nu atat profilurile cuprinsatoare ale protago-
nistrilor color dolo articole, cat sinuetoile unor Mitia Sturza, Mio,
Filipescu, Talo Ionescu, Barbu Stirob, Gofal comariloi, Vintila Bra-
tianu, sinuetoile servile de "mimiza tucurrie" ale lui Iohania Ste-
vuta, la conformarea poezii dela Paris, Capitulara dela 23 August, oca
voioita si cu acoet priet, amintindu-se sinul viroas de de-
nitate romaneasca al lui Ionol Bratianu, care in raporturile cu Pu-
terile straine nu a manifestat niciodata un complex de inferiorita-
te... complex atatat in mare masura de Talo Ionescu, personat de
M. Titulescu si dusa la forma cea mai abjecta de umagii? Fiindca
nu se spara drepturile unei natarii facand statuti, t-
branci, lovinduo-tu cu frunza de pamant, incoarand natia ta de toto
pacatoile imaginare; fara o lepadare de complexul de inferioritate
faa de Puterile straine nu cum ajunge niciodata aa valida in-
teresele primordiale ale natiei".

Directorul revistei, Aron Cotrus, amnaza un admirabil "Canteo
al gradului", si, la zoea mai dolo vanezoe farii, versurile viroase
din "Unde or fi acum ci oaro?": aeto vorta de "Acia oaro, aa in
buna la 10 Mai, "Au prisit cu alai / pe strazi, la balcoane, la fe-
reai si la poii, / Amoret haidicilor nepotrotoare...". Mai celebra-
reza in revista: rovetorul N.S. Goveanu cu poezii si cu rocamii;
Ion Gofocau, din ce in ce mai deose de o consideratie critica;
Teodor Iorga cu proza; si, protobil, celalalt rovetor Trian Po-
pescu, care polmicaza aspiu cu I.D.C. Cotorian, dela "Destin" pe
marginea publicarii operei lui Xenopol. Poete laudabile iela de
e publica scrieri despre marii nostri prietori, pe care-i cam uitam
in revistele altului: Vintila despre Giorgeanu si Virgil Cioflea
despre Luchian, ca si binovenita reproducere a nivalui lui Pavel
Dan "Urcan batrami". Intru in agi ategat la cele doua macore, publi-
canta care ajutator cititorilor. Nu putem spune decat aa si arita.

&& CUGET ROMANESC (Presentacion rumano), B. Aires, IV, I (Iulie 1954).--
Directorul, prof. D. CAZIANU, publica, din fundamntul studiu "Con-
tributia Romanilor la progresul cultural al Slavilor", cap. IV, despre
"Aportul romaneas la Reconectura culturala si politica a Bulgari-
lor", si cap. V, despre "Personalitati de origine romaneasca in
cultura rusa" (Petru Novici, Spaterul Mihail, Dimitrie si Antioh
Cantemir, Mihai Horea-Horaeov, K.M. Santas-Ramonescu, Meodion). Ma-
ra urma de retorici patriotard, pe baza stiintifici viroase, cer-
tural locean pune la indomina tuturor dovezile, in buna parte i-
nodite, ale datoriei de reconectia pe care toato natunile slave
ar trebui s'o aiba faa de Romanii. Inmtritudine Bulgariilor, pe
care i-am ajutat si politicoget, in repetate randuri, si ca maspla
s'au ropozit la Cadriilor intr'umal din momentele cele mai criti-
co ale istoriei noastre, aa aa nu mai vortia de tiologia "succe-
lance", poemanta, va trebui sa ne-o aducam mainte, chiar deoa im-
toria nu se constructe pe resentimente... Prof. N.I. IERESCU ovoc
"Poziia Basarabiei", dela Alecu Russo din Familia Dondoi, pama la
contemporanii Sergiu Muta Mihai si Robert Onulcanu. In "Joual cu
rocul", Teodor IORG si amintete nostalgic de pitorescu si pro-
fund oncta victa a statului nostru... De pretor de antologie: Cam-
gino, Bratescu-Voinesti, D. Iov, Onofru Puacbringul si Ion Stogaru.

&& BULETINUL MILITAR, II, 5-9 (Mai-Oct. 1954).-- Cu noua adresa: 245
E 126 Str. New York 35. - Se adreseaza nu numai ofitierilor si sub-
ofitierilor activi si de rezerv din altul romaneas, cum spune

subtitlul, dar tuturor Românilor pe care i întrebăm: "problemele militare ale noastre și ale lumii, desigur, cu complicitatea Științei", pe lângă director, Col. Dan D. IVANOVICI: ctp. Gheorghe Aurel Dobric, ctp. M. Crutzeșcu, lt. col. S. B. Mareșanu, ofițerul de transmisie P. Sigma, Sever Pandura, plut. major Gh. Miron, J. N. Manzanari cu însemnătul haz, despre lt. col. de cavalerie Const. Marincescu).

&& BULETINUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, Buenos Aires, Iulie-Sept. 1954.- Cuprindând știri parohiale, voințului de scrisori către Episcopul Valerian și consiliul parohial dela biserica "Sf. Inviere" din Buenos Aires cu ocazie împlinirii unui efort de veac dela înființarea episcopiei ortodoxe române din America de Nord, un apel al d-nei Maria Ing. Ionescu către "România ortodoxă", etc.

&& BIRE, Paris, VII, 188 (Nov. 1954).- După cum după ce-au servit-o și s'a prăbușit, al dictaturii antonesciene, minorității dela foaie clientului nostru Teodoziadis se folosesc totuși, pentru a improba pe legionarii cu obiectul nerei "rado în S. rindar", de apocalipticul volum "Pe marginea prăpastiei" pe care nimănui nu l-a luat în serios în România. A. Șaboanfeld de lecții de românism lui Croțeanu: și nu știu dacă o mai mare importanță evreului ori rușinea fostului român...

Adrian Popa

DRUCKSACHE

Zu einer Signatur Gehört

Abender:

V A T R A

Via C. Merin, 6

ROMA - ITALIEN